

BORSSZEM JANKÓ

GULLIVER LILIPUTBAN.

Magyar Miska. Nem merek erősen föllépni, mert még szét találok taposni ezt a horvát inczinvics népséget.

Br. Haymerle. †

BÉKE harczosára leszállt az örök béke,
Nem él világra szóló nagy tettben az emléke;
Nem ontatá a vérét harcokban millióknak,
De könny csillan meg érte szemében most a jóknak.

Hatalmas birodalom első polczára hágva,
Vészt, pusztulást zudíthat vala a félvilágra: —
Nagy éposz zengne róla s a népek temetője
Éreznél maradandóbban beszélne ma felőle.

Nem zeng ő róla éposz, nem vésik őt ki érzbe,
Nem lesz Clio könyvébe az ő neve bevésve,
Nem lesznek szörnyű tettek vérrel nevéhez írva,
De a szülők áldása kíséri őt a sirba.

Ki lesz az ő utódja? — Közel jövődő titka,
Magyar lesz-é, vagy német, ki sorsunk igazítja?
Ez vagy amaz leend is, lépjen az ő nyomába:
Ne zengjen róla éposz, csak apa, anya áldja!

Apró hírek.

† **Andrássy Gyulát** mélyen meghattotta Haymerle halála. A gyászshir vételekor fájdalmasan fölkiáltott: »Oly hű emberem volt!«

* **Kétes**, valljon Belcredi gróf vagy Hübner báró lesz-é Haymerle halála után külügyér. Mert mi köze annak a vörös könyvhöz, aki benne van a magyar nemzet fekete könyvében?

— **Sok polgári ember** panaszkodik rajta, hogy nem »udvarképes«. Pedig lám, van egy polgár, aki nagyon is kapós az udvarnál: a civilliszta.

* **Operánkban** valóban csak a vendégek tartják a lelket: hol Wiltné, hol Lucca, hol Scaramucci, hol Gargarini; — vagy, ha ezek nincsenek: akkor a publikum vendégszerepel benne.

* **Az sem rossz**, a mit a »Budapesti Közlöny« m. heti számában olvastunk, hogy t. i. valami Deutsch Gábor Németre magyaráította a nevét.

ŠUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

DÓKAI — Apponyi — Helfy — Miletics: ez a felirati quartett.

Elsőnek Jókai állott ki és húzta rá a »felirati vita-tánczot«. Bár hangja fátyolozott volt, elég jól énekelte a zenéhez a szöveget. Mélyen meg volt hatva az egész ház kivált akkor, mikor elénekelte Fiuméről Mignon dalát:

*Ismered a hont, hol a czitrom virul
S mely investiciót kér irgalmatlanul?*

Apponyi rövid volt. E rövidség mutatja, hogy ki nem beszélte magát. Mikor a feliratot betérjesztette, Grünwald arcán egy szerzői üdvösmosoly villant végig. A felirat épen elég munkát ad a mi gyermekeink és unokáink számára. Az előrelátás hiánya tehát nem vehető zagyváink szemére. Kőrösi véletlenül jelen lévén az ülésen, kiszámította, hogy a zagyva felirat programjában foglaltak kivételére — ha a kormány és: z országgyűlés 14 órát dolgoznék — épen 260 év kívántatnék. Csodálatos, pedig jó Grünwald Béla két csésze tea közt írta meg.

Helfy bemutatta a szélsőbali tigris levágott karmokkal és álfogakkal, melyek csak mutogatásra valók, de harapásra alkalmatlanok. Még nem kezde egészen, még nem eszik marékból, de remélhetőleg idővel jó és hasznos házi állattá lehet nevelni. Egyelőre még szereti az emberhust, kivált a közös hadseregbeli és a garterálsívér aludt állapotban kedvencz fogásai közé tartozik.

Hát Miletics!

Ő is él még — az öreg? A cheer for old Szvetyi!

Egészen kellemes változás volt a jó szrb nemzetiiséget két apostol által képviselve látni. Csöppet sem változott hajlama ban egy sem. Szvetyi Bosniát még mindig reklamája, Misu nemzetiségi fájdalmai most sem szüntek meg. Furcsa volt látni az öregot, hogy rácz hiszekegyét Polit magyar sugalmazásainak nyomán re-bebegte el. Akár mire mennek, mit én azt bánom?

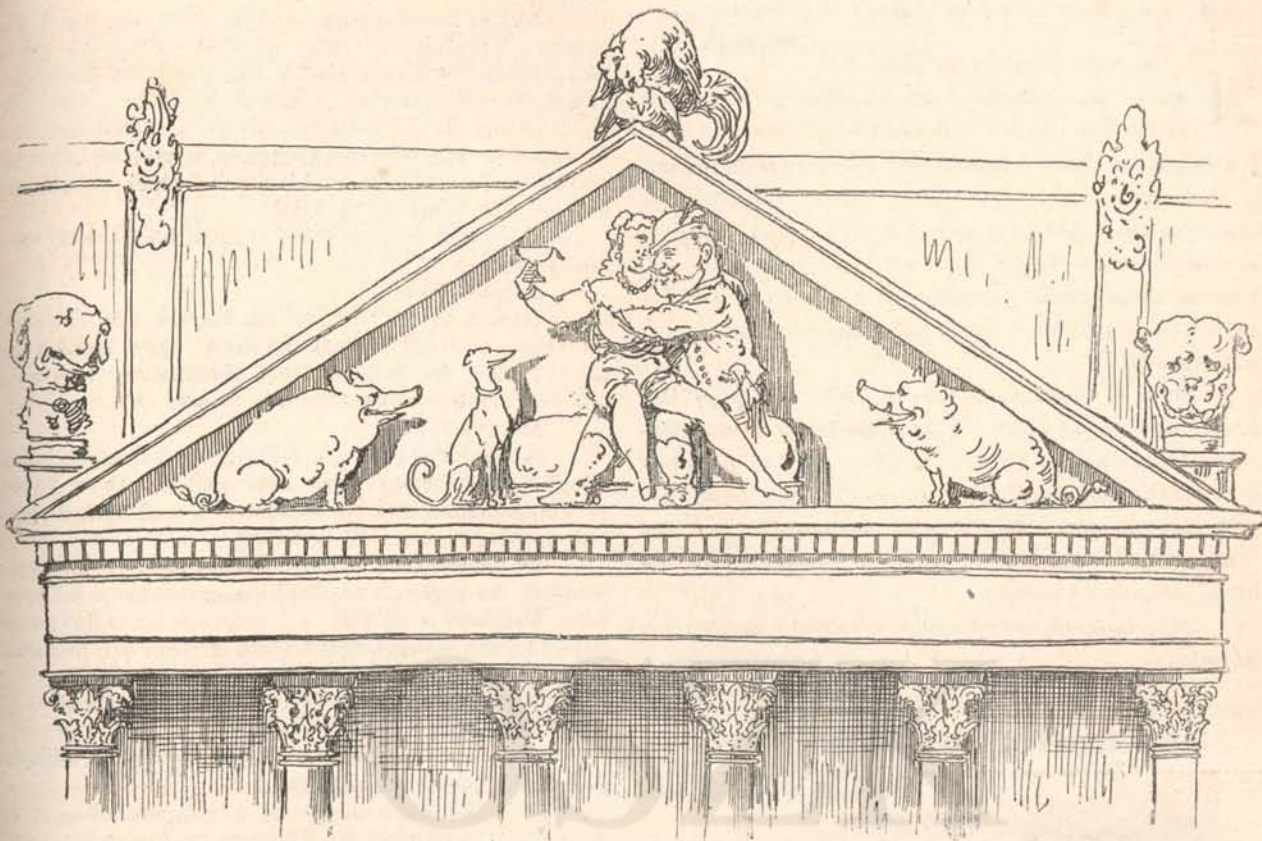
Én tudom, megyek. Még pedig haza.

— Pakolj Pista!

NÉPSZINHÁZI BUCSU.

Isten veled házam, szüm népszínháza,
Isten veled trikó, ikrák, begyek,
Gyermekreményim vigalmas tanyája,
Isten veled, szerkesztői megyek.
Bár nem párisi értelemben véve
Az *Ambigu* színház csak te valál,

A népszinműnek lettél volna réve:
Ch ahut volt mégis, amit mutatál.
Ha visszatérek boldogulva majd,
»Szomszéd kakassán« lássam a tarajt.

R. J.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Ha Tisza lesz a külügyér s Szapáry miniszterelnök: akkor veszem magam mellé Kohent államtitkárnak. (*Wie bescheiden!*)

— Mégis jobb, ha Szláv Pépi lenne a külügyminiszter, mert annyira meggyűlt a baja a bosznyákkal, hogy még *Dulcignót* is Amerikának nézi. (*Eppesz sehr lateinisch aufgelegt bin ich heunte!*)

— Még párisi nagykövetünket is kombinációba hozzák most a külügyi tárcazával. (*Beust? Wue heuszt?*)

— Azok a horvátok minket mondanak *barbarok*-nak, mikor hát mi ő nekik civilizáltuk a határörvidéket. (*Agram, löchle Beufall!*)

— Az ellenzéknek nagyon kapóra jött Haymerle halála. Legalább van most oka komoly képet csinálni, az az: *gravaminákat*. (*Nücht korrökt, alleun szutröffend!*)

— Hallom, hogy a légszesz-szerződés titkos átadása nagy feltűnést okozott a városházán. Ami különben nem csoda, mert ha már egy limonade gezeuse csinál revolúciózt, hát még egy convention gazeuse! (*Wie giebt man sich nur selber ü Pussl!*)

— Még itt sincs a kis Dengremont druszám s nekem máris egy élcz villant fel róla az eszemben. Mikor a művészke csipkedi a hurt, eszembe jut a Cato kis fia. T. i. a *pizzicato*. (*Ich lauf mit!*)

— Majd ha játszani fog a salonjaimban, adok a gyerekeknek egy fél font katárczeltlit honorariumnak. (*Ist mir Ernst!*)

Főpásztori magánlevél.

T. cz. *Borsszem Jankó* urnak
Budapest.

Szeretett fiacskám az urban!

A SAJTÓ panaszkodik, hogy a katolikus papság — kivált Budapesten — kevés tekintettel van a magyarságra és lehetőleg mellözi a nyelvet prédikációnál és isteni tiszteletnél. Légy szives, szeretett fiacskám, becses lapodban helyet adni annak a kijelentésére, hogy én nem segíthetek ez ügyön. Akik magyar nyelven szeretik hirdetni Isten szavát, forduljanak a magyarok Istenének egyházához. Ottan talán kapnak ilyen nyelvű prédikációt.

Arra az ellenvetésre, hogy az ország első papjának létére, mért tartok külön tót szeminariumot itt az udvaromon, amelyből a fölszentelt chlapeczkákat bocsátom ki később a tót hívek közé magyar ellen izgatni? — erre válaszom az, hogy a tespedő magyarságot csak így lehet rábírní, hogy küzdjön magáért. Pázmány tollal, én tóttal szolgálom hazámat.

A magyarok Istene vegye oltalmába pogány kis lelkeket.

Simor Janó
primás.

Förmedvény az aranytollról.

Üdv nektek! Üdvöltözve köszöntlek!

Üdv nektek honhelyzeti magaslat bércztetejére emelkedett Ferencz- és József-városok — arany tolmácsai a közérzület zajongó áramlatának! Mit egy Ferencz József arany lovagrend a Ferencz és József arany disztollához képest!

Ninivénél immár nem csekélyebb híretek, Páris szégyenkezik, London pirúl, Berlin fogát vicsorítja, Pétervár dühében enlábaival topog, Bécs el van keseredve, Róma zokog, Liszabon s Madrid hajukat tépik, Bizancz szakállát, Kairo és Heliopolis tajtézkiz, Jeruzsálem hamut hint fejére, Perzepolis jajveszékkel, hogy háttérbe szorítvák általatok.

Mert csakugyan: mi az ő tetteik faggyúgyertya-pislogatása a ti szerzegő aranytoll-eszmétek villany ragyogó fénytükréhez képest?

Hol van a szó Ballagi legujabb német-magyar és magyar-német szótára bármelyik kötetének szószlopai közt, mely méltón fejezze ki azon jelenet lélekemelő varázsának mélységét, midőn a civilizációnak immár élén haladó Ferencz- és Józsefvárosok polgársága enszemélyem iránti mély hódolatának, entehetségem iránti

tisztelő csodálatának, entudományom iránti vak bámulatának kifejezést adtak?!

Nyájas mosolygásom az övök. Nem emelem kívánataim lépcsőjét a más udvarok etiquette szabályzatának beteg magaslatáig. Halljátok ezt, dzsingiszlánjai az emberiségnek? Elöttetek földre borul az alattvalóságnak alávalósággá satnyuló súlyedelve. Az én demokratikus udvarom tisztelgési szertartásai a porba omlást nem ismerik és csakis emelt fejének entudatos-ságával közelíthet fel'm kikiki.

Hogy nem lehetett jelen az egész közvélemény szókönyvezésimen!

Polgártársak!

Hajdan az író libatollal élt. Ma sok liba él írótollal. Önök nevetnek? Önök kérdezik, hogy tartozik ez ide? Hiszen ha tudnám, nem mondanám. Egy erős ellentét, amelynek ellenállni nem tudok.

Megyek tovább.

Az emberiség ép úgy volt egykor rabszolga, mint ahogy a rabszolgaság most nem emberi. Ilyen hypoés antogonizmus mételye sorvasztja e nadragulyás kor-nak maszlonag senyvedő kedélyeit.

De fölcseréltük a libatollat és tollunk megaczelosodott. Az aczeltoll megörölte a zsarnoksági bilincseket! Vasvásás a sorsuk. És meghozá az alkotmányi hajnal korányos reggszürkületének derengő pitymallatát.

Ti aranytollal tiszteltek meg.

Az arany több a libánál és több az aczelnál.

Élni fogok vele.

De nem tintába mártással, hanem honunk ellenségei vérébe leendő mártogatással.

E tollal küzdendem ki a világszabadságot és vivandom ki a világbékét a Ferencz- és Józsefváros számára.

— Dido, praczlit a bácsiknak!

KATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

- Mi a király? Egy fej, a mely a trónon ül.
- A törvényeket lábbal taposta, még pedig nem a ketemes, de a kellemetlen értelemben.
- Az ifjú király ekkor igen bátor férfiú volt.
- Az idők annyira el vannak rontva, hogy: ha az iparosnak nincs megevő gyermeke, a falatokat küldi iskolába.
- Ha a hajó a Dunán lefelé folyik, akkor két erő ugyanazon irányban működik.
- Példa az egyenetlen mozgásra: a gyerek iskolába menvén, zsemlet eszik, és minden kirakat előtt megáll.
- A Vesta szüzeknek a nőstülés meg volt tiltva.
- Kopasz László testvéreivel hajba kapott.
- Luther a wormsai gyűlésen annyira megijedt, hogy beszélni nem tudott, azért meggondolási időt kért.
- Ezt bizony megtanulhatta volna amice, hiszen csak a mult órában adtam elő és már egy hónap óta nem examinalom!

TUDOMÁNY

A genie hatalma.

RSZÁGGYŰLÉSI pártjainkat Kemény Gábornak egy valóban geniális fölfedezése ejtette lázas forrongásba; oly fölfedezés, mely valóban világra szóló.

Pasteur t. i. fölfedezte azt, hogy a lépfenét higítani lehet, s hogy az ilyen higított fenével beoltott állatok biztosítva vannak a sűrített lépfene ellen. Mr Thuillier, Pasteur assistense, országszerte oltogatja is a türelmes birkákat.

Gáborunk fejében ez a »fene« historia egy kolosszális eszmét ébresztett föl; t. i. nem lehetne-e oltás révén a szélbaliasodást és zagyvasodást megakadályozni? A logika tökéletes, mert a pártállás a vér minőségétől függ; a vér pedig higítható, oltásra alkalmas.

Az illető kísérletek már folyamatban is vannak, vezeti pedig Mr Thuillier és Bódog Bercki, ellenőrzi Tormai Béla; a főfelügyeletet tudós miniszterünk személyesen gyakorolja.

Örömlenkre szolgál, hogy összeköttetéseink a t. cz. közönség és választópolgárság tájékoztatását már most is megengedik.

Első volt a különböző szélbali vérfajok higítása, hogy a kétes mamelukok velők beoltassanak. E végett Bódog Bercki megszerezte:

1. Csanyágyinak egy gyűszűnyi véré; t.
2. Szalay Imrének egy jól konzervált orrvérzését;
3. Vérhasovaynak egyik véres könnyecppjét.

Csanyágyi vére a vízben a fenékre süllyedt, higítható nem volt, még választóvízre sem reagált s csupán koncentrált paprika decoctumban mutatott némi színváltozást, a mennyiben vörösebb lett. Mr Thuillier ezt a valóságos szittyavérnek (Sanguis Seythicus) határozta meg, a melyet csak pisztolyba töltve lehetne más ember testébe beledolni, ami veszedelmes. Ez, mint nem higítható, elejtettet.

Szalay Imre vére vizenyős, destillált vízben rögtön föloszlott s a vizet intensiv fuchsinvörösre festette, tehát higításra kiválóan alkalmas; de miután paprikával kezelve gyanus színű csapadékot adott, elvileg meg nem bízható. Elhatároztatott, hogy mindazonáltal M andel Pálon ki fog próbáltatni.

Vérhasovay véres könnye, noha Bódog Bercki frissiben, sirásközben egy vegytiszta kristály-üvegbe fogta föl: gyalogbodzával festett közönséges víznek bizonyult. A kísérletek folynak s legközelebből Thaly, Csantár, Komjáthy vére kerül vizsgálat alá.

Bódog Bercki azonban gondol a maga pártjára is és eddig némely ősmameluk vérével már próbát is tett, nevezetesen a Móricz Páléval, mely azonban a vízben fölszállott; nem oldódott a nagy zsirtartalom miatt; hagymával egy Berzelius fölött kezelve, erős gulyás gőzket fejtett.

Tagadhatatlanul legérdekesebbek lesznek a zagyvalékon folyó kísérletek. Mr Thuillier két irányban szándékozik kísérletezni: u. m. legelőbb egy oldattal, mely gyenge szittyá- és erős mameluk-vérből állíttatnék elő; azután egy oldattal, mely felerészben Szalay Imre, fele részben Bittó István véreből kevertetnék.

Kíváncsian várjuk az eredményt. A ferenczvárosi polgárság, a geniális miniszter tiszteletére, lakomát rendez, hol a pártvezérség föl fogja ajánlani véré.

(Utólagos értesültünk, hogy Hegedűs Sándor vére alizarin tartalma miatt nem alkalmas; Pázmány Diniből pedig prés alatt sem tudtak egy kísérleti csöppet kapni).

A „Borsszem Jankó“ vegyészci.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Olyat se röhögtem már régen, mint mikor tegnap reggel fölfeszítve találtam az almáriumot. Koldus ember vagyok ilyenkor hónap közepén, de ráeszkéznék vagy két piczulát, hogy annak a szerencsétlen tolvaj flótásnak adjam, a ki még így nem csalatkozott meg sohase!

— Az új ötösről diskurálunk a Malonyaiban: hát egyszerre a Sláger Jóska kiránt egy szál új bankót a bugyellárisából. Nézzük a Jóska, nézzük a bankót;

hamis csak Dani volt, a bankó meg nem zöld hanem — kék, de nagyon!

— Furcsa egy memento-mori az universitas mellett az a — Buchás kávéház.

— Még mielőtt haza utaztam: a mézáros-utczai trafik-frajlatól, a Miczitől, két flórest kértem — szerelmünk zálogául.

— Hónap elején az »Arany Sas«-ban, a végén meg a »Pakfong Veré«-ben.

— »Nem ütök a jogászt agyon!« De biz' isten Pekáry uram a megmondhatója, hogy lebunkóznák az embert a Weszelényi-utczában még 31-én is.

— Szerelmi bút feledni sem mehetsz már a tudomány csarnokaiba, ó ifju! Egy havi gázsimat annak, aki olyan lánynevet tud, a mely még ne volna az egyetemi padokba belevéve. Ott van az mind: Euláliátul a Panni-ig.

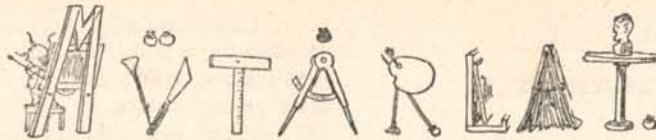
— A jogászbál után ne készülj más könyvből, csak a »telek könyv«-ből.

— A doktorátusnak csak akkor menj neki, ha Pulszky Bécsben van a delegáczió.

— Ha nem volnék Absentius, Göczel szeretnék lenni.

— Husz helyen is néztem szobát, míg egy alkalmas cizcizusra akadtam.

Őszi kiállítás. I.

Aggházy Gyula.

Huszár és baka uniformis nélkül. Együttal szerensé-
sén van feltüntetve e vásznon a fajnemesítés, melyben hazai
lovaink részesülnek: »In pedibus salus!»

*

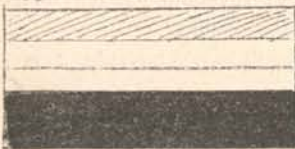
Tölgyessy Arthur.

A delejes szélmalom. A menyecske szénája közt nyil-
ván ott van a sarló, melynél fogva e magnetizált malomszárny
magához vonja a meglepetett pórnőt. Szivesebben láttuk volna e
gondolatot plasztikus alakban, p. a Brunner bácsi boltjában,
hol mint tanulságos gyermekjáték, a közelgő karácsonyi ünne-
pek alkalmából, nagy kelendőségnek örvendhetne.

*

Spányi Béla.

125.

Rébusz. E jeles impres-
sionistánk e csikos vászna
által ismét tág tért nyit a
szemlélő képzeletének. Tán
hazám négy folyója vagy te
három stráf? Politikai intés a
magyarokhoz, hogy őrizzük a
nagy ösök szent örökét? Ha ig. nézed : a fekete alföldet látod-é,
fölötte a kék éggel? Vagy ha megfordítod, a tengert s fölötte
a viharos felhőket? Ki mondja meg?

*

Meyers Izidor.

»A művész azért az 1200 florinért, mely képe árának
van kiteve, elülről is megmotathatná ezeket a kötélverüket. Az
ember csak ismerni akarja, kiket fogad a salonjában.«

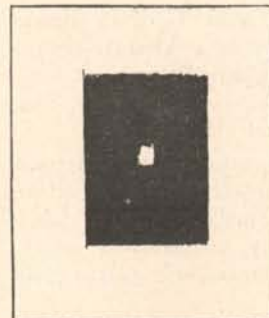
v. Vöröshegy.

*

Feyen Perrin.

A Rocher de cancale óriás női. Mert hazájukban a
babona mindinkább oszlóban van : otthon nem hiszik el nekis.
Hát eljöttek ide Magyarországra, a hol még akadhatnak ne-
hány hívőre ; de vevőre nem.

*

Mészöly.

»Vo iszt di kac?« Ezt a
már szinte feledésbe merült kedves
atrappot frissiti fel itt a mi gyön-
géd, idylli Mészölynk, aki ezzel a
naiv kérdéssel fordul a nézőhöz :
»no találj ki, hol vannak a tehe-
nek?« Az intrigált néző aztán
csak elhajlik hol balra, hol jobbra,
míg végre ráakad a kis riskákra,
amely fölfedezés őt nagyon bol-
doggá teszi.

*

Grabovszky András.

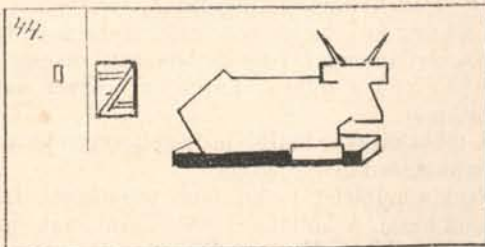
Szmolka. Valóban, e nagy lengyel hazafi semmi által jobban ki nem mutathatta volna meleg magyar barátságát, mint azzal a nemzeti pedrő zsírral, mellyel hatalmas bajusztát oly keményre kisodorította.

Verheyden.

Utána néztem a katalogusban: Verheyden ur nem angol. Honnan az istenért hordhatott hát annyi krétát ebbe a képébe?

Feledi Tivadar.

A mértanib ika. Jeles tudósunknak sikerült: hegyes, tompa- és derékszögekből konstruálni egy bikát. Az oktatásügyi miniszter legott el is rendelé e jeles szerkesztmény sokszorosítását a középiskolák számára.

Vastagh György.

A jégszüz. Orléansi Janka óta kétségkívül a leghősibb lelki hölgy, ki a fagyos háttér jégcsap- torlaszai között állva, a támadó hurutnak mosolyogva, bátran néz a szeme közé; s bár a kissé félrehajló orr világosau mutatja a benne kísértő tüsszenést, mégis el tudja magában fojtani. Vastaghunk ecsetje ugy szölván maga is jégcsappá vált e remek- lése alatt.

Verstraete Tivadar.

A tehén tusója. Nem tudja a derék pára: a jó pásztor- leányt kövesse, vagy barátnője mellett maradjon-é, aki ott hátul busan néz utána. Nem csuda, ha ebben a habozásban teste ugy megnyuilik,

Pállik Béla.

Családi kör. Tömött libák. De nem kukoriczával, hanem kócczal vannak kitömve, ami tartósabb. Pállik leszállt a győztes Kincsemről Róma védangyalaihoz, pihenést engedve sokat nyüzött birkáinak. E liba-hemicziklushoz az ihletet abban az újpesti Capitoliumban nyerhette, melyet az ottani ev. ref. ekkleziától váltott magához. A háttérben egy ifju gunár s szüziés libuska néznek össze. A szemlélő szinte hallja a fiatal szívek esküjét: »gágomiglan gágodiglan!«

Greguss Imre.

Kaucsuk huszár a honvédtáborban. A tábori élet egész katonai vidámsága, pezsgő jó kedve, pajkossága tükröződik e képen. Isten tudja, a legények hol »szerezték« amgy huszárosan a kaucsukot, melyet katona formába gyurtak s melynek lába szárával, karjával mindenféle képtelen taglejtéseket követtetnek el, amin persze nagy derűltség van a fiuk közt.

Műkrikritika.

— Saját Bunda Jóskánktól. —

AJNÁLATTAL kell kimondanunk, hogy az őszi kiállításban a művészet nyarának tavaszát már megint telelben látjuk. A magas művészet híjával lévén, kipusztul a kis művészet s a belterj külterjességének áldozata lesz. Prophylaxis: ez a nagy szó! A profil axisa, mely a művészi valuta-rendezés malversatióit vagy taliqualiter, vagy qualitaliter üti helyre.

Hisz rögtön tapasztaljuk ezt, ha történeti festményeinkre nézünk. Ott van Lotz Károly »Kapisztráng«-ja. Fal-festménynek nevezi, pedig azon a józan képen nem fal senkisem. A »Kánai menyegző« (Párisban) Vízkeletitől, meg »Zách Felicián« Veronese Páltól, ezek falfestmények. Aztán kártonja van kiállítva; pedig mennyivel rosszabb a kárton a vászonnál. Így aztán nem csoda, ha a múzsá v á s z o n cselédből k á r t o n cseléd lesz. S mily játszva oldotta meg a művész az ő föladatát! Épen ez a baj: játszott, a helyett, hogy komolyan vette volna.

Ott van Thán Mór »Szent Lászlója«, ki bárdjával vizet üt a sziklából. De bárdja nincsen sehoh, a mennyiben ugyanis szent László igazi bárd-ja, a ki őt megénekelte, Garai János volt. Nem tapasztaltuk különben, hogy, mint egy kritikus írja, az alakok feszesek volnának; mi csupa fesztelet látunk, mert fesz egyiknek sincs a fején.

Mit szóljunk továbbá Innocent »Pietá«-jához? Az a holttest mily élettellenesen van festve! Csakhogy Szent János szóját megaranyozhatta volna a művész, hadd lett volna belőle aranszaju!

Déri Kálmán »Rabszolga vásár«-jában a felfogás igen vonzó, amennyiben a rajta szereplő lányok nagyon felfogták viganóikat. Látszik, hogy a fiatal művész Makart után indul.

A Temple János »Korteskedés«-e csöppet sem magyar. Csupa tanulmány fej, holott tudjuk, hogy a magyar kortes fejében tanulmány nem igen szokott lenni. Mindazonáltal érdeket kelt, ami nagy hiba, mert sehoh sem gyűlöljük annyira az érdekhajhászást, mint a művészetben.

Mészöly Géza a nagyobb arányu művektől a kisebb arányuakhoz ment át. Ha így halad, akkor a legközelebbiek már egészen aránytalanok lesznek. Nem érthetünk egyet fölfogásával sem, mely nagyon költői; a műszakmák illetén összekeverése nem helyes, nem elméleti. Mindamellet e költőiség még jobb a Spányi Béla költőietlenségénél. A »Holdfelköltét« festette. Lám, a klasszikus mesterek sokkal nagyobb föladatokat tűztek maguk elé. Annibale Cara cci »Lázár föltámasztatását« festette, ami szintén »Holt-fölkeltte.«

Aggházy Gyula »Bodri uram kastélyá«-nak nevez egy kutyaólat. Értjük, hová czéloz. B a u d r y híres párisi festőt akarja gunyolni. Pedig vajmi jó volna neki, ha úgy tudna festeni, mint az a »Bodri uram.« Ideálisabb fölfogásu a Pállik Béla »Libanonja«, melyben a zsidó sertést, a kóser konyha zsiradó hizóit mutatja be felekezeti elfogulatlansággal. Bátran nevezheti magát ludi magisternek s töle a G á g h á z y nevet senki el nem vitathatja.

A többi magyar műről mellékelt képes kalauzunk adja a szükséges fölvilágosítást.

Ezek a műtárlat legkiválóbb festményei. Látjuk, hogy mind hazai. A külföldi festők közül csak néhány kisebbrendű küldött: Verhas, Wauters, Hermans, Thoren, Feyen-Perrin stb. ismeretlen nevek. Kirívó magyartalanságuk és modorosságuk elkedvetleníti a nézőt. Ha magyar művészetet akarunk teremteni, magyar mintaképeket adjunk fiataljainknak!

UTAZÁS

Pater Gömböcz

országos képviselő ur körül.

REGGELI 5 óraker indultunk el a Derék-alja szállóból. Jól kipihent két lovunk gyorsan ragadott tova. Egyenest a Hátszeg gerinczének mentünk. Negyedóra múlva a gombalaku emelkedés, mely Derék-alján látható, letűnt a láthatár alá s posztófeketeségű róna terült előttünk. Két varrány árkán gázoltunk át komp nélkül, azután ismét gombhoz értünk, mely az előbbenivel egy délkör alatt fekszik. A földrajzi szélesség itt irtózatossá nagy, úgy hogy csak 8 óraker értünk oda. Etetés-itatás után 9 óraker folytattuk utunkat Csipő-halma felé. Egy mély vágásban kelle haladnunk, hol az ut förtelmes, a talaj nagyon süppedékes. Dél felé Csipő-halma magasán voltunk s szekerünk most gyorsan robgott lefelé a domb másik lejtőjén. De ez már 1 óraker véget ért. A gomboldi határban el kellett hagyni szekerünket s gyalog bocsátkozni le a kabáthi fősík meredek nyugati szegélyéről. Ott három helységbe jutottunk (Poczkány, Pohosd és Gyömrő), de sehol sem találtunk új alkalmatosságot. A mellényesi pusztán eltévedtünk, mert iránytűnket a kocsiban felejtettük. Csak annyit tudtunk, hogy folyton hegynek kell kapaszkodnunk. Így értük el Alsó-Potrohát, majd Felső-Potrohát, melyek tetemes helységek. Négy óraker a köldöki csárdában pihentünk meg. Ot óraker újra fölkerelkedvén, az Aranyóra lánczolatát követve, a Pecsésen inneni kerületből átjutottunk a Pecsésen túli kerületbe. Megint ugyanaz a fekete talaj, ugyan az a dombos vidék. Verejtékes patakát sikerült átlábolnunk, azután Nagy-Zsebelény és Kis-Zsebelény helységek közt új szakadékhöz értünk, mely a kabáthi fősík keleti szegélyét képezi. Életveszéllyel másztunk föl ezen emelkedésre, mely észk és dél felé a végtelenségbe látszik terjedni. Mire fölértünk, be is sötétedett és ott kellett volna éjjeleznünk, ha szerencsére fölöttünk nem bukkan föl az égen páter arcának Gömböcz ur sikerült fényháza. Ennek nyájas világa kalauzolt bennünket tovább. A Lágýékos völgy katlanából kiérve, 8 óra felé fölkapaszkodtunk a Bordaköz termékeny lejtőjének tetejére és Oldal-as vidékén áthaladva, tökéletesen kimerülve értük el ismét 9 óraker Derék-alját, hol az ismert gomb alá huzódva, töltöttük az éjjelt. Tizenhat órai utazás után természetesen igen jól aludtunk, de másnap még s m szeretttük volna ismételni e földkörüli utazást.

Jules Verne.

Zágrábból.

— Sürgönyök. —

Oct. 7. Nulla dies sine linia. Mrazovics két font borsot hozott magával és követelte a kormánytól, tegyék le orrukat a ház asztalára, hogy a borsot alája törhesse. Mikor Pejacevics ezt a kormány nevében megtagadta, azzal fenyegették Zsivkovicsot, hogy az ellenzék megvendégtelteti magát általa, fejenként egy frankfurti kolbász erejéig. Zsivkovicsot a költség gondolata úgy meg-

rémitette, hogy a maga orrát Mrazovics rendelkezésére bocsátá s a borsot tüszkölés nélkül kiállotta.

Oct. 8. Kukasina lehoráta a kormányt, Magyarországot s a kiegyezést, aztán pisztolyt huzott ki zsebéből, kijelentvén, hogy aki nem osztózik nézetében, azt lelövi. Az elnök csak nagynehezen világosíthatta fel a bárót, hogy a pisztoly imparlamentáris eszköz. A mire ő azt mondta, hogy ágyut csak nem dughatott a zsebébe?

Oct. 9. Semmi botrány — csak az elnök széke alatt találtak egy hordó dynamitot. Oly körökben, a hol a zágrábi gyűlés és a budapesti honvédmenedékház botrányait megunták, arról is van szó, hogy legjobb volna a menedékházakat a zágrábi gyűlésterembe, a zágrábi gyűlést pedig a honvédházba áttenni. A légváltozás mindkét félnek hasznára válnék.

Az iskola-zug.

Vélemény

a titokzatosnak látszó polylechnikumi zug ügyében,

MIVELHOGY az országházába járó igazolt és nem igazolt képviselők összesége s azon számtalan ember is, a ki az építés alatt levő műegytem mellett elhalad, ámulattal nézi azon beszökő zugot, a mely ott látható, ámbátor rendeltetése a laikus szemé által föl nem érhető;

továbbá, mivelhogy hozzánk, a »Borsszem Jankó« Építészeti Tanácsához eddig 222,222 tudakozó levél érkezett, mely a fejtörés általánosságáról tanuskodva, a józan ész veszélyeztetését is jelzi:

mi, az Építészeti Tanács, a fejtörés megakadályozása érdekében, urbi et orbi tudomására adjuk a következőket.

1-ször. A modern építészet betonirozott alapelvei szerint a középületek kellékei a következők:

a) hogy azoknak belsejébe a levegő be ne juthasson, azaz: az idő fogva távol tartassék;

b) hogy a színek megmaradhassanak, azokat világosság ne érje;

ezen belső kellékek pedig a külsőre is kihatással vannak, a mennyiben azt követelik, hogy ez is tökéletes legyen, tehát úgy stylus dolgában, mint nem kevésbé a történelmileg kifejlesztett díszítés minden követelménynek megfelelően;

2-ször. Mivelhogy a nélkülözhetetlen külső díszítési kellékek között olyanok is vannak, a melyek csak látható zugokban emelhetők érvényre:

szolgáljon tudomásul, hogy e zugnak rendeltetése az, hogy benne egy stylszerű tábla a következő felirattal alkalmaztassék:

Berondításrai tilalom.

Ezen helynek berondítása öt forint alatt tilos.

Kiadja: a »B. J.« Építészeti Tanácsa.

— Selmeczi magyarság. —

Májushó 1-sőtől fogva a Mennyezet minta kártyának 4 frt. az ára lesz. A nagyba rajzolt Pauzák hozza, vagy 40 Plafondnak való, összesen 4 frt. A Lap 11-hez és a Sgraffito-parkányhoz csak metszett patronnal szolgálhatok. Midőn a fali minta kártyaim engemet sok pénzbe kerülnek, bátor vagyok a tisztelt urakat felkérni ezeket is megfizetni, gratisz ezeket adni lehetetlen mért annyit az egész éven rendelt patronok nem hoznak be mennyi be a minták kerülnek.

A Fa-erezet (Flader) levonó papirott figyelembe ajánlok.

*

— Pozsonyi patkók. —

A Buzapinczon:

Borotvas, Fodrász és Hajatnyir Terem.

A Lőrinczkapu-utczában:

N. N. Dienstvermittlerin = Szűrszi azon.

*

— Czigányul. —

Meghívó.

Ma Elő adás fők adatni akaszinó termebe egy Dúna földvári Czimbalmos és brács és egy kis bőköfőkja öt kísérteni Elő fogjak adni a legszeb Magyardarabokat és a lek szeb Opéákat és akórnévilli harankákbul és bókácsijó féle darabokat fogják elő adni

a Melyel a szíves Pártólását kéri

L. A.

Czimbalom Művész.

*

— Vidéki czégek. —

S. I. szűcs és Sapka mester.

(Sárvár)

J. W. Sattler és lagiros.

(N.-Kanizsa.)

*

— Uj állattani adat. —

Sz. _____

1880.

21 AUGSUT

Sz.-udvarhelyi kövzetvám kettős előfogatu baromról 2 kr.

23 AUGSUT

F. H. főkezelő.

Betlenutca.

(Hát az a „23 Augsut“, mely kétszer is rá van tömpölyözve erre a boletára, valjon mit jelenthet?)

*

— Sürgető levél. —

Tekéntetes és méltó tiszteletre jelölt ügyvéd ur!

Tapasztalt barátságát igyibe vive, épp azért csak önbe örökre helyeztetem bizodalomomat, hogy csak ön ezental lesz nekem, mind boldogtalan szülőknek igazi jó barátom, a kinek, éltem zártáig minden nemű bajaimat a leghivebben közölhetem. — az az nem mind némel ügyvéd úrak, 1, intő czéduláért 4—5 frt. vesznek. de semel pro semper. lebesgető vágyba uszva, bizon fuladoznak. — és megis fuladnak. stb.

*

— Kérelem a falu bírójához. —

Kéren legyen ujan jó a helysegi nébneg tutára anni hogy a Baranyavári gözmalomba lehet jó lisztet olcsón gabni zinten Sén árulás van. maradok

B. J.

*

— Magyarhoni könyv- és műkereskedő levele. —

Arra a megbizásra támaszkodva, melyet eddig szereztem, bátorokodom a tisztelt előfizetőket az uj előfizetésre meghívni. Folytonosan az lesz a feladatomban, az eddigi, ugymint ezeket a tisztelt előfizetőket, melyeket mostanától fogva részemről gyors, pontos és solid kiszolgáltatás mellett a legnagyobb megelégedést megszerezni. A tisztelt előfizetőmet avval biztosítom, a pontos szállítmányok kiszolgáltatáson kívül (minden megjelenés után) még jutalom-szállítmány ép ugy mint a füzetborítékban látható.

Minden *kihágásokat* a folytatásokra, ugymint a jutalomra nézve, felkérem csak olyanokat az átadóimtól átvenni, melyek az üzleti pecsétemmel el vannak látva.

Vaczor. Szinbornak tettük el a nemes italt, mely másoknak is élvezetet fog szerezni. A »Drukknaptár« keményen készül és, magától értetődik: Mokány Berzsi, Tojáss, Vöröshegyi meg a többi, önmagukat mulandják fölül. — **P. Ó.** Alig akad benne latin szó, vagy annak valami rudimentuma. Pedig hát ez volna a dologban a vicz. — »Kösdor.« A fölrítati javaslatot méltóztatik érteni? Nincsen abban semmi virtus, verje meg a Jézus Krisztus! — **Kb. grf.** Ebben is került egy kütűnő. A »Drukke« naptárra nincs előfizetés. Az ugy ugrik ki egyszerre a placzra. — **K. A.** Kár hogy megkésve jött. De tesznük még vele ki-sérletet. — **H. G. A.** »Drukke« naptárban fog fényeskedni. Akadna-e még ott, ahol ez került? — **P. D.** Mind lessük azt a mennyekben sétáló szűrös atyafit. Nem szaporéjtán meg lépkedésbeli ügyekezését, hogy antul előbb kerülne az portánkra? — **D. M.** Kettősök akadt a csomóban. — **P. S.** Nehánya mellé képet rajzoltatunk. — **Drd. Gyöngye.** — **B. A.** Az egyleti borbély nem tartozik a tagok szakáltarlóját ingyen leberetválni. Ennyit mi is szívesen elismerünk. Egyebet az ön sorából ki nem olvashattunk. — **K. Ó.** Csak több izben kijelentett véleményünket kellene ismételni. — **Nu quis sd qud.** Német lapok is szeltére közölnek efféléket, sőt egész gyűjtemények jelentek már meg; így a »Galletianák«, a nélkül, hogy a jeles statisztikus vagy bármely más tanár hitelének, tekintélyének ártottak volna vele. A jó tanulóban a közlés nem tesz kárt, a rossza pedig nem javulna meg attól, ha mellőznők is e rovatot. De, hogy jó akaratunkon ne muljék, pausáltatjuk. Az eredményről kérünk annak idején őszinte relációt. — **S. Z. A.** nagy versengés e korszakában nem vehetjük rosz néven a hűhót. bár az orvosi méltóságához bizony nem nagyon illik a reklámdob erős percussiója. — **Smf.** Rajtunk bizony nem mulik. A pásztói fiasco után a kaposvári stöckerek aligha csinálnak jó üzletet, ha zsidófaló íráskor terjesztésére szövetkeznek. — **Agatha.** Beválik. **S. M.** Hogy a sopronyi városi czimer s városháza tornyának tetejében ott repked a kétéfű madár: az még nem annyira boszantó, mint a magyar honvédelmi miniszterium uj palotájával szemben a Henczy-monumentum. Hogy a Brassóbból Édnpurgba szorult német színigazgató a bécsi burgszínházra hivatkozik: ezen nincs mért fölháborodni. Nyilván az előadásain inkább. — **Czeruza.** Azok az apróságok hasábszámra vannak kiszedve; a szedő készletben tartja s azokat tördeli be, a melyek épen sorosak. Rendszer az ilyesemben nincs. A többire nézve csak a multkori üzenetünkben kifejezett módhoz ragaszkodunk. Mért is ránk vesztegetni tudományát, mikor másutt oly bő kelete van?

Felelelős szerkesztő: CSICSERI BORS.